

F. t. l. om merværdiafgift

Pligten til at betale afgift omfatter afgiftspligtige personer, bortset fra offentlige forsyningsvirksomheder og andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner omfattet af forslaget § 3, stk. 2, nr. 2 og 3. Der skal således også betales afgift af virksomheder, der ikke kan betragtes som egentlige byggevirksomheder, og som ikke i øvrigt er registreringspligtige efter loven.

Der sondres mellem tre typer af byggearbejder:

- 1) opførelse, ombygning eller modernisering af bygninger til salg eller udlejning,
- 2) opførelse, ombygning eller modernisering af bygninger til andre formål, dvs. til brug for virksomheden eller til brug for virksomhedens indehaver, og
- 3) reparation og vedligeholdelse af bygninger.

For opførelse m.v. til salg eller udlejning gælder, at der skal betales afgift af det arbejde, som udføres af den, for hvem opførelsen sker (virksomhedens indehaver), og af dennes ansatte samt af de materialer, der anvendes til arbejdet.

For opførelse m.v. til andre formål gælder, at der skal betales afgift af det arbejde, som udføres af virksomhedens ansatte, og af de materialer, der anvendes til dette arbejde. Der skal derimod som udgangspunkt ikke betales afgift af det arbejde, der udføres af virksomhedens indehaver. Der skal dog betales afgift, når arbejdet falder ind under den pågældendes fag eller hertil nært knyttet fagområde, eller når den pågældende udfører tilsvarende arbejde for fremmed regning eller for egen regning i forbindelse med byggeri til salg eller udlejning.

Reparations- og vedligeholdelsesarbejde behandles som ombygnings- eller moderniseringsarbejde, når dette arbejde har en samlet værdi af mere end 50.000 kr. inden for et år.

Der skal kun betales afgift i det omfang, virksomheden ikke samtidig ville have fradragsret for byggeriet. Der skal således ikke betales afgift, hvis denne afgift samtidig ville kunne fratrækkes i virksomheden. Det betyder, at virksomheder, der for egen regning opfører byggeri m.v. til salg eller udlejning, ikke skal betale afgift af opførelsen i det omfang, virksomheden er frivilligt registreret efter forslaget § 51. Sker byggeriet til andre formål, skal der ikke betales afgift i den udstrækning, virksomheden ville have haft fradragsret for afgiften, hvis byggeriet i stedet var blevet udført af en anden virksomhed. Der skal derfor kun betales afgift, når byggeriet skal anvendes til ikke-fradragsberettigede formål.

Til § 8

Efter stk. 1 skal der også betales afgift ved salg af en virksomheds aktiver, når der er opnået fuld eller

delvis fradragsret ved indkøb m.v. af aktivet. Salg af aktiver, der alene har været anvendt i forbindelse med ikke-registreringspligtig virksomhed, skal derfor ikke afgiftsbelægges. Ved »aktiver« forstår varelagre, maskiner og andre driftsmidler samt immaterielle rettigheder som patentrettigheder. Der skal også betales afgift af salget, når det sker i forbindelse med ophør af virksomheden og afmeldelse fra registrering.

Der kan dog ikke beregnes afgift ved overdragelse af aktiver, hvis overdragelsen sker som led i en overdragelse af selve virksomheden eller af en del af denne, hvor virksomheden drives videre af den nye indehaver som registreret virksomhed. Det kan siges, at der i dette tilfælde sker en afgiftsmæssig succession, hvor den nye indehaver indtræder i overdragereens afgiftsmæssige status.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11, stk. 4, og § 12, stk. 5. Der sker ingen ændringer i den gældende retstilstand på området.

Efter stk. 2 sidestilles udtagning af driftsmidler, for hvilke der ikke skal ske regulering efter forslaget §§ 43 og 44, med levering mod vederlag, når der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved anskaffelsen m.v. Udtagningen er afgiftspligtig, når det sker til private formål svarende til forslaget § 5.

Der skal således alene svares afgift ved udtagning af driftsmidler efter disse regler, hvis denne udtagning ikke i øvrigt er omfattet af de foreslåede regler om regulering for investeringsgoder. Efter disse bestemmelser skal der ske regulering, når driftsmidlet er undergivet værdiforringelse, og dets anskaffelsespris overstiger 50.000 kr.

Bestemmelsen i stk. 2 præciserer den gældende retstilstand på området.

Til § 9

Bestemmelsen indeholder en afgrænsning af afgiftspligten for andre offentlige institutioner end offentlige forsyningsvirksomheder. Statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, der betragtes som afgiftspligtige personer efter forslaget § 3, stk. 2, nr. 3, fordi de leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder, er som udgangspunkt afgiftspligtige af deres leverancer.

Efter bestemmelsen omfatter afgiftspligten imidlertid ikke leverancer inden for samme ministerområde og leverancer mellem forskellige institutioner under samme amtskommune eller kommune. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amtskommuner eller kommuner, som er parthavere i institutionen.